

det, at Skipperne fremdeles bør være for- bundne til, naar de forhyre en Matros, at give denne en Kontrabog, og dert, under deres Haand, at indføre den imellem dem sluttede Kontrakt, hvad enten denne er ind- gaet skriftlig eller mundtlig, samt siden Alt, hvad derpaa er udbetalt Matrosen, hvilke Kontrabøger — som det i Plakaten hedder — „Indrullerings-Officererne eller Betjentene frem- delcs skulle, uden Betaling, undersøge og attestere.“ Dert ligger egentlig de samme Forretninger som de, der ere paalagte Møn- stringsbestyreren ved Ændringsforslaget, thi hvad er det, der foregaar ved at paase Af- regningen? Der foregaar jo det, at Vedkom- meinde undersøger Kontrabogens Indhold, og modtager den Paagjældendes Erklæring om, at den Gyre, som han skulde have efter sin Bog, ogsaa rettelig er beregnet ham tilgode og er bleven ham udbetalt. Denne Undersøgelse og Attestation kan ikke endelig affluttet, uden at en saadan Erkjendelse have fra den Paag- jældendes Side, at det hele Afregnings- forhold er i Rigtighed, og som Vidnesbyrd om, at denne Bestemmelse i Forordningen af 19de Juni 1807 og Plakat 1ste September 1825 ogsaa bør fortaas saaledes, skal jeg nævne en Soretsdom af 12te Oktober 1849, hvor- efter det maa antages, at Mønstringsbestyreren, forinden han ved Afmønstringen paategner Bemandingslisten, bør paase, at Mandskabet ved Afklarering med Skipperen har erholdt sit Tilgodehavende. Derefter forekommer det mig at være klart, at der virkelig er en For- pligtelse for de nuværende Embedsmænd til uden Betaling at paase, at det hele Mellem- værende mellem Skipper og Mandskab er op- gjort saaledes, som det skal være efter de ind- gaede Kontrakter. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det vil være en ny Bestemmelse eller et nyt Paalæg, naar man nu vil, at Søfol- kene skulle yde Betaling for, at denne Afreg- ning eller rigtige Opgjørelse af Mellemværendet finder Sted. Men der vil, saaledes som dette Ændringsforslag er redigeret, desuden, fore- kommer det mig, blive den uheldige Følge, at selv om Skipperen egentlig er den, der foran- lediger, at denne Attestation eller Afregning skal ske, vil han kunne nødſage Sømanden til

at udrede Udgifterne ved Afregningen. Der- som f. Ex. Skipperen har gjort en Regnings- fejl ved at føre et Beløb til Udgift i Bogen, eller han har talt galt sammen, og han der- efter siger til Sømanden, at det er rigtigt, men denne paaviser, at der er en Feil i den Opgjørelse, som Skipperen har gjort, saa nødes jo Matrosen til at henvende sig til Mønstringsbestyreren for at faa Feilen rettet, og saa bliver det altsaa Matrosen, som ifølge Ændringsforslaget — uagtet det er Skippe- rens Feil — kommer til at betale den halve Procent i Gebyr. Nu vil man maaste gjøre den Indvending, at det dog kunde være tvivls- somt, om den Bestemmelse i Plakat 1ste September 1825, som jeg har anført, om Undersøgelsen og Attestationen angaar, Skibe af større Drægtighed end de i Plakaten om- handlede. Dette skal jeg ikke indlade mig paa nærmere at drøfte, men jeg tror dog, at den tydelige og udførlige Bestemmelse i Pla- kat af 1ste September 1825 retteligen kan betragtes som en Tydeliggjørelse af den min- dre udførlige Bestemmelse i §. 5 af Forord- ningen 19de Juni 1807, og det forekommer mig altsaa, at den maa betragtes som gjæl- dende for alle Skibe, men skal en saadan nødtvungen Undersøgelse og Attestation finde Sted, og skal Vedkommende paase, at Sø- manden har faaet den fulde Befaling, som han har tilgode, saa vil der dert indeholdes en Afregning, og naar denne altsaa tidligere er sket uden Betaling, saa er der ingen Grund til nu, da man jo netop vil søge at gjøre det hele billigt, at paalægge Betaling derfor. — Ændringsforslaget under Nr. 4 er jo blot en Redaktion, som staar noget i For- bindelse med Forslaget under Nr. 3, og der- som det er det Thing — hvad jeg ret vil anbefale — vil stemme imod Forslaget under Nr. 3, vil jeg ogsaa bede det at stemme imod Forslaget under Nr. 4. — Forslaget under Nr. 5 forekommer mig at være ganske overflødig. Det indeholder jo kun den nye Bestemmelse, at de Penge, som Mønstrings- bestyreren faar i Gebyr, skulle indbetales i Statskassen, men da Ministeren ifølge Loven skal give en Instrux, hvorefter Mønstringsbe- styreren har at rette sig, og da der jo ikke